

עפ"ת (מרכז) 47040-04-14 - עטא אבו סרחאן נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 47040-04-14 - עטא אבו סרחאן נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 47040-04-14

עטא אבו סרחאן

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[05.10.2014]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

ב"כ המערער - עו"ד ניר שוקר

ב"כ המשיבה - עו"ד מורן אדרי-טרבלסי

פסק דין

לפני ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין שניתן בבימ"ש קמא בתיק 3142-04-12 בימ"ש תעבורה פתח תקווה. בכתב האישום שהוגש כנגד המערער יוחסה לו עבירה של נהיגה כבלתי מורשה לסוג הרכב בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

העונש שגזר בימ"ש קמא: מאסר בן 3 חודשים בפועל, חודש מאסר על תנאי ל-3 שנים, פסילה בפועל ל-20 חודשים, פסילה על תנאי בת 5 חודשים ל-3 שנים והתחייבות.

בנימוקי הערעור מצוין ב"כ המערער עובדות מהן התעלם ביהמ"ש כמו המספר הסידורי של הרכב שהוא 640 ולאחר בדיקה הוברר כי המספר 640 של סוג הרכב הוא מסוג אוטובוס זעיר פרטי וכי היה לו רישיון מסוג B המתאים לנהיגה וטענות נוספות המתייחסות לרישיון הרכב.

משהועמד ב"כ המערער על העובדה כי בבימ"ש קמא לא הועלתה כלל טענה מסוג זה או המתקרבת לטענות אלה אלא הטענה הייתה כפירה בנוכחות המערער בזירת האירוע, בעלותו על הרכב ובנהיגה עצמה. ביקש ב"כ המערער לדחות הדין על מנת לצרף ראיות והיא הצהרה מבוקשת לכללים למשטרת ישראל שמסכים ב"כ המערער שאינה מחייבת את ביהמ"ש. עוד הסביר לביהמ"ש כי אכן הטענות לא נטענו, הוחלף עורך דין והיום הן נטענות.

ביהמ"ש הודיע כי לא יקבל הבקשה להוספת ראיה בערעור לאור היותו מיוצג. בבימ"ש קמא נטענו טענות מפורשות ואין לערכאת הערעור מקום למקצה שיפורים או קו הגנה חדש לאור החלפת הייצוג.

נוכח כך טען ב"כ המערער לעונש וכל בקשתו הינה, לאור מצבו הרפואי של המערער, היותו חולה סרטן גרורתי, שלא לשלחו למאסר אלא להורות על עבודות שירות ואף לקצר את התקופה.

ב"כ המערער ציין כי אין לו פסק דין הדומה לעניינו של המערער ממנו ניתן ללמוד על עונש אחר מזה שגזר בימ"ש קמא. ולעניין עברו התעבורתי טוען ב"כ המערער כי מדובר בנהג אוטובוס מקצועי עד שנת 1985 כשאז הוחזר רישיונו הציבורי למשרד הרישוי. וריבוי העבירות נובע מהיותו שעות רבות על הכביש בתוקף היותו נהג ציבורי.

לכך יש לומר כי דווקא מנהג ציבורי הנמצא שעות רבות על הכביש, יש לדרוש נהיגה בטוחה, תואמת הפקודה ותקנות התעבורה, שיש בה כדי להבטיח את הנוסעים עמו ואת כלל המשתמשים בדרך.

נהג ציבורי שאינו נוהג בהתאם לתקנות, ראוי להחמרה בעונש דווקא בשל השעות הרבות שהוא מצוי על הכביש ודווקא בשל העובדה כי רבים הם הנזקקים לשירותיו ושמים מבטחם בדרך נהיגתו.

יחד עם זאת, עיינתי בגיליון הרשעות קודמות, עולה כי רישיון נהיגה הוצא בשנת '74 ועד שנת 85 צבר המערער 60 הרשעות קודמות ומאז ועד היום צבר המערער 227 הרשעות קודמות, דהיינו יש לנו עניין עם עבריו תעבורה סידרתי שהחוק והתקנות ממנו והלאה. באמתחתו נהיגה תוך אי ציות לאות שוטר, נהיגה שלא בכביש, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, נהיגה ברכב לא תקין מספר רב של פעמים, אי ציות לתמרורים, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה רישיון נהיגה, רישיון נהיגה שפקע, נהיגה באור אדום.

עיון בגזר הדין מלמד כי בימ"ש קמא נתן דעתו לחומרת העבירה, לריבוי העבירות ועברו המכביד הן בכמות העבירות, הן בחומרתן והן בסיכון הנשקף בהם לביטחון המשתמשים בדרך.

היותו של המערער חולה סרטן הייתה ידועה לבימ"ש קמא. ביהמ"ש שקל העובדה כי הוא מקבל טיפולים רפואיים כפי שעלה מהמסמכים הרפואיים שהוצגו בפניו.

בימ"ש קמא, תוך הבאת פסיקה, תוך התייחסות לתיקון 113 קבע מתחם ענישה ראוי הנע בין מאסר בעבודות שירות ועד למאסר בפועל בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בעברו של נאשם. בימ"ש קמא נתן דעתו לכפירה, לעובדה כי המערער לא הודה בהזדמנות הראשונה, לא חסך זמן שיפוטי ולא לקח אחריות.

ניתן לומר כי בימ"ש קמא הקיף ושקל כל הצריך לצורך הענישה לקולא ולחומרה.

אין שוני בין מצבו של המערער במרץ 2014 למצבו היום.

לא מצאתי מקום להצדיק התערבות בעונש. הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ה, 05/10/2014 במעמד הנוכחים.